

Arrest

nr. 243 190 van 27 oktober 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. VANDEPUTTE
Emiel Banningstraat 6
2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 17 juli 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juni 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 september 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 oktober 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. RAHOU *loco* advocaat F. VANDEPUTTE en van attaché G. DESNYDER, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u staatsburger van Angola en bent u afkomstig uit Luanda. U behoort tot de Bantu bevolkingsgroep en bent van huize uit Methodist. Tussen 2005 en 2012 werkte u als chauffeur en vertaler bij een bedrijf. Vervolgens ging u aan de slag als handelaar in kledij. Op 24 november 2006 huwde u met C. X (C.G. X - O.V. X). Samen met uw echtgenote en jullie twee kinderen woonde u in Luanda. In 2010 maakte u via uw vriend J. P. kennis met een gemeenschap Adventisten van de Zevende Dag. U bezocht met hem enkele keren hun vieringen en besloot, omdat u van kunst en theater hield, u aan te sluiten bij hun jeugd-toneelvereniging.

Twee weken later, om deel te kunnen blijven uitmaken van deze toneelvereniging, besloot u zich te bekeren tot de geloofsleer van de Adventisten van de Zevende Dag. Een tweetal maanden later liet u zich dopen binnen de gemeenschap van de Adventisten van de Zevende Dag. In hetzelfde jaar scheurde José Jolino Kalupeteka, de toenmalige voorzitter van de jeugd van de Adventisten van de Zevende dag, zich af van de Adventistische kerkgemeenschap en richtte de gemeenschap "Sétimo Dia a Luz do Mundo" ("Zevende Dag Licht van de Wereld") op. Door wat hij vertelde over de verdeling van rijkdom raakte u geïntrigeerd. In april 2015 besloot u deel te nemen aan een bijeenkomst van enkele dagen, die in de provincie Huambo werd gehouden. U reisde samen met uw echtgenote naar Monte Sumi, waar u gedurende acht dagen in een woning opgetrokken van golfplaten verbleef en de religieuze diensten van Kalupeteka bijwoonde. Tijdens een avondviering rond 16 april 2015 hoorde u plots gewerschoten, zag politie aankomen en arrestaties verrichten. In de chaos die er ontstond kreeg u een slag van een stok tegen uw hoofd die u verwondde en werd u opgepakt. U werd overgebracht naar het politiebureau van Caala waar u aan uw hoofdwonde werd genaaid en u werd opgesloten. Ook uw echtgenote werd in hetzelfde gebouw vastgehouden. Door tussenkomst van Chingega, een plaatselijke inwoner die naar zijn familie zocht en zodoende kennis maakte met uw toen zwangere echtgenote, werden u en uw echtgenote de volgende dag vrijgelaten. U bleef nog ongeveer twee maanden in Caala alvorens naar Luanda terug te keren. In Luanda besloot u nog ongeveer twee maanden bij een familielid van uw echtgenote onder te duiken voor u huiswaarts keerde. Na verloop van tijd werd de gezondheidstoestand van uw echtgenote, die kampt met een progressieve spierziekte erger. Om haar medische onderzoeken en zorg te kunnen betalen kon u rekenen op de financiële hulp van uw vriend A. D.. Na het overlijden van uw dochter D. op 6 april 2016, werd u door uw schoonfamilie verweten uw echtgenote zieker te hebben gemaakt door haar mee te nemen naar Monte Sumi. Ze vielen u aan en sloegen u met een stok. Sinds het voorval heeft u geen contacten met uw schoonfamilie. Eind december 2018 kreeg u thuis het bezoek van een deurwaarder van een rechtbank. Hij overhandigde u een convocatie waarin stond u te melden in januari 2019. Bijkomend merkte hij op dat de zaak rond Kalupeteka terug geopend was en u in die context moest verschijnen. U besloot hierop niet in te gaan en contacteerde uw vriend Alfredo Dodo om over uw problemen te vertellen. Alfredo bood u aan een reis voor u en uw echtgenote naar het buitenland te regelen en te bekostigen. Op 6 januari 2019 begeleidde hij jullie naar de luchthaven waar hij een envelop met jullie reispassen aan een man gaf die jullie verder tijdens de reis zou helpen. Vanuit Luanda namen jullie een vlucht naar Kinshasa (DRC). Vanuit Kinshasa nam u een vlucht naar Brussel waar u en uw echtgenote op 7 januari 2019 aankwamen. Op 9 januari 2019 hebben u en uw echtgenote een verzoek om internationale bescherming ingediend. Van een sociale assistent leerde u de Getuigen van Jehova kennen en woonde enkele van hun vieringen bij. U vreest bij een terugkeer naar Angola opgesloten te worden omwille van uw deelname aan de bijeenkomst te Monte Sumi in 2015 en door uw schoonfamilie te worden mishandeld omdat ze u verantwoordelijk achten voor de slechte gezondheidssituatie van uw echtgenote. Op 9 oktober 2019 deed uw echtgenote, C. X (C.G. 1910699B - O.V. 8.770.013), afstand van haar verzoek om internationale bescherming. Op 12 december 2019 werd haar vertrek naar Luanda via de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) geregistreerd.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw originele Angolese identiteitskaart (d.d. 16/09/2012, geldig tot 17/09/2022); een kopie van uw rijbewijs; een kopie van uw huwelijksakte; een kopie van uw geboorteakte, een kopie van de geboorteakte van uw echtgenote; een overlijdensakte van uw dochter D.; een attest secundair onderwijs op uw naam; een kopie van de Angolese identiteitskaart van uw zoon A.; een kopie van de Angolese identiteitskaart van uw dochter M. E.; een medisch attest van de afdeling neurologie van het UZA (d.d. 24/07/2019) met een verslag van de aandoening van uw echtgenote en waarin wordt bemerkt dat een deelname aan een persoonlijk onderhoud in de asielprocedure moeilijk zo niet onhaalbaar zal zijn; een kopie van de Angolese identiteitskaart van uw echtgenote; een vrijlatingsbevel op uw naam opgesteld door de afdeling Nationale directie voor crimineel onderzoek van het Ministerie Binnenlandse zaken (d.d. 17/04/2015); een vrijlatingsbevel op naam van uw echtgenote opgesteld door de afdeling Nationale directie voor crimineel onderzoek van het Ministerie Binnenlandse zaken (d.d. 17/04/2015) en een convocatie/vordering op uw naam (d.d. 19/12/2018) opgesteld door het hoofd van het provinciale directiedepartement voor crimineel onderzoek in Luanda.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofd heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Uw verklaringen, eind december 2018 in Angola te zijn gezocht omwille van uw deelname aan een bijeenkomst van de “Sétimo Dia a Luz do Mundo” (“Zevende Dag Licht van de Wereld”) in april 2015, kunnen immers niet overtuigen.

Vooreerst kunnen er vraagtekens worden geplaatst bij uw aanvankelijke bekering van Methodist – de kerkgemeenschap waartoe u en uw familie behoorden en waar u lid was van het kerkkoor (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal –verder “notities CGVS” p.9 en p.27)- naar de Adventisten van de Zevende dag. Uw interesse en algemene kennis in deze geloofsstroming is immers uitermate beperkt te noemen. Nochtans is deze door u beweerde stap van bekering belangrijk te noemen, daar u vanuit de Adventisten van de Zevende dag een stap zou hebben gemaakt naar de gemeenschap van “Zevende Dag Licht van de Wereld”.

Gepolst hoe u ertoe was gekomen om over te stappen van uw Methodistenkerkgemeenschap, waar u actief was in het kerkkoor, naar de Adventistische stroming van het christendom, gaf u aan dat u via uw vriend die tot deze gemeenschap behoorde, kon deel uitmaken van hun jeugdtheatergroep (notities CGVS, p.27,28,29). Op de vraag wat er u dan zo aantrok bij de Adventisten van de Zevende dag, eens u enkele vieringen had bijgewoond, verwees u weerom enkel naar uw interesse in het toneelspel. U stelde zelfs dat -moest u geen deel hebben mogen uitmaken van hun theatergezelschap- u zich nooit had bekeerd en dat uw bekering een verplichting was als u er wilde blijven toneelspelen (notities CGVS, p.29,30). Uw beslissing om reeds twee weken na uw eerste kennismaking met de Adventisten van de zevende Dag van geloofsgemeenschap te veranderen, louter omwille van de mogelijkheid om aan toneel te kunnen doen is opmerkelijk te noemen (notities CGVS, p.30). Na meermaals te zijn gevraagd hoe men toetreedt tot de Adventisten van de Zevende dag, gaf u aan dat dit middels een doopsel gebeurt (notities CGVS, p.31,32). U verklaarde verder dat ook u werd gedoopt binnen deze geloofsgemeenschap en rekende uit dat dit in mei 2010 plaatsvond (notities CGVS, p.32). Van uw doopsel bij de Adventisten van de Zevende Dag legde u echter geen enkel begin van bewijs neer, zoals een doopcertificaat of foto's. U merkte hierover enkel op dat u de foto's van uw doopsel wel zal kwijtgeraakt zijn omdat u zich uit de gemeenschap van Adventisten van de Zevende Dag had getrokken. Evenmin blijkt u beeldmateriaal te hebben van uw toebehoren aan hun toneelgroep (notities CGVS, p.32,33). Op de vraag aan welke voorwaarden men moest voldoen om er gedoopt te worden gaf u aan dat er “de procedure van de kerk” was die men moest aanvaarden (notities CGVS, p.32). Gepolst waaruit die procedure dan bestond, kwam u niet verder dan het verwarrende antwoord: “De Methodisten kerk heeft zaterdag als Heilige dag, neen ik bedoel de Adventisten. En zondag is het begin van de week. Zaterdag is dag van de Heer” (notities CGVS, p.32). In een poging om een meer concreet antwoord over deze voorwaarden te verkrijgen werd u opnieuw gevraagd waaruit de voorwaarden om gedoopt te worden dan wel bestonden. U herhaalde daarop dat zaterdag de dag van de Heer was en voegde eraan toe dat Adventisten dan niet mogen werken en koken. Op de vraag om verder uit te leggen, kwam u niet verder dan een zeer algemene opsomming van wat gedragsregels voor vrouwen en het verbod op tabak, alcohol en uitgaan in discotheken (notities CGVS, p. 32). Wanneer u werd gevraagd of u geloofsmatig aan bepaalde voorwaarden diende te voldoen om gedoopt te worden, zei u merkwaardig genoeg: “Neen dat zijn de regels die ik me kan herinneren” (notities CGVS, p.32). U beweerde nochtans enkele Bijbellessen bij de Adventisten te hebben gevolgd en folders te hebben gelezen (notities CGVS, p.34). Bovendien zou men verwachten dat de Adventisten hun nieuwe volgelingen zouden polsen naar hun kennis over de geloofsleer die eigen is aan hun gemeenschap en die verschilt met andere Evangelische kerken. Gevraagd hoeveel Bijbellessen u dan wel had gevolgd, kon u hierop zelfs niet bij benadering antwoorden (notities CGVS, p.34). Daar u verwees naar deze Bijbelstudie, werd er gepolst naar uw geloofskennis en werd u uitgenodigd om de twee belangrijkste elementen van de Adventisten van de Zevende Dag op te noemen (notities CGVS, p.34). U merkte echter enkel op: “Ze hebben een pastoor, onze pastor in Antenovo heette Augustin de kerk aan sanatorium in Palanka had geen vaste pastoor” (notities CGVS, p.34). Er werd u dan duidelijk gemaakt dat er niet naar pastors werd gevraagd maar dat de vraag heel concreet over het geloof van de Adventisten van de Zevende dag handelde.

U gaf hierop enkel het volgende te kennen: "In Angola bestond die strekking vroeger niet want die is ontstaan in Engeland denk ik, en ik heb meer info over methodistenkerk omdat ik er langer ben geweest", hiermee helemaal geen inzicht biedend in de geloofsleer van de Adventisten die men van een bekeerling zou kunnen verwachten. Op de vraag wat het concept van "advent" betekende –daar de hele geloofsgemeenschap hiernaar werd vernoemd- gaf u eerst een etymologische uitleg over het woord en legde uit dat men zaterdag als Heilige dag ziet, hiermee helemaal geen duidelijkheid of verbanden verschaffend. Op de vraag of aan Advent misschien nog een andere betekenis vasthangt voor Adventisten, stelde u enkel: "Voor mij is het dat voor wat ik weet, aan mensen wordt gemeld dat dag om God te aanbidden zaterdag moet zijn" (notities CGVS, p.34). Waarom bij Adventisten de zevende dag die op zaterdag valt –in tegenstelling tot andere christelijke gemeenschappen zo heilig/belangrijk is gaf u enkel aan dat "De adventisten zeggen dat God de mensen werkend heeft gecreëerd en op 7e dag heeft gerust. En dat is daarom de dag om te eren ...Ze zeggen dat je niets meer mag doen nadat de zon gaat liggen op vrijdagavond, je mag niet koken, wassen enzo tot het liggen van de zon op zondag en zaterdag is de speciale dag" (notities CGVS, p.35). Op geen enkele manier verbond u de geloofsleer die eigen is aan de Adventisten van de Zevende Dag aan de wederkomst van Jezus (Advent) en het belang van de Tien Geboden waarin ook de betekenis en het belang van Sabbat wordt uiteengezet. De informatie waarop het CGVS zich beroept is in bijlage in het administratieve dossier gevoegd. Uw opmerking dat behalve het theater waaraan u bij de Adventistengemeenschap kon deelnemen u eigenlijk niets aantrok bij de Adventisten van de Zevende Dag stelt uw bekering dan ook bijkomend ter vraag (notities CGVS, p.33). Bij de opmerking of u dan ooit eraan had gedacht om theater te gaan volgen, los van kerken, zei u enkel: "Ja maar toen ik uitgenodigd werd wist ik niet dat verplicht was bij ze te horen pas na tijdje dat aan me opgelegd" (notities CGVS, p.33), hiermee geen antwoord biedend op de gestelde vraag. Bovenstaande vaststellingen indachtig kan uw bekering van Methodist tot Zevendedagsadventist niet overtuigend genoemd worden. Indien een verzoeker om internationale bescherming geen overtuigende verklaringen kan afleggen over zijn bekering tast dat de geloofwaardigheid/oprechtheid van de bekering aan. De bekering dient derhalve ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering en de kennis van het nieuw gekozen geloof, wat u geenszins deed.

Daar uw bekering/toebehoort tot de Adventisten van de Zeven de Dag volledig op de helling staat, komt uw bewering, vanuit die kerk naar de kerk van Kalupeteka's "Sétimo Dia a Luz do Mundo" ("Zevende Dag Licht van de Wereld") te zijn overgegaan eveneens op de tocht. Deze vaststelling blijkt ondermeer bevestigd door uw antwoorden wanneer er werd gepolst naar uw kennis over de geloofsgemeenschap "Zevende Dag Licht van de Wereld". Het valt immers op dat uw kennis hierover ook sterk te wensen overlaat. Zo gaf u aan de oprichter Kalupeteka in 2010 te hebben leren kennen in de kerk van de Adventisten van de Zevende dag waartoe u in datzelfde jaar ging behoren en waar hij toen voorzitter van de jeugd van de Adventisten van de Zevende dag was (notities CGVS, p.28,35,38). U gaf vervolgens aan dat Kalupeteka zich in datzelfde jaar -2010- afscheurde van de Adventisten van de Zevende dag. Aangezien u met deze uitleg insinueerde dat Kalupeteka in 2010 tot de Adventisten van de Zevende dag behoorde en voor deze kerk actief was als voorzitter van de Adventisten-jeugd, werd u gevraagd het jaar 2010 –het jaar waarin u voor de eerste keer de Adventisten van de Zevende dag leerde kennen via Juan Paolo, dan hetzelfde jaar was dat Kalupeteka zich van hen afscheurde. U antwoordde hierop bevestigend met "ja" (notities CGVS, p.28). Echter blijkt uit beschikbare informatie dat José Jolino Kalupeteka reeds in 2001 zich van de Adventisten van de Zevende Dag had afgescheurd en een nieuwe kerkgemeenschap "Sétimo Dia a Luz do Mundo" ("Zevende dag Licht van de Wereld") had opgericht. Dat u dit niet zou hebben geweten of opgemerkt, is in het licht van uw doelbewuste keuze om over te gaan naar Kalupeteka's geloofsgemeenschap opmerkelijk. Opvallend is overigens vast te stellen dat u de gemeenschap waartoe u koos te gaan behoren meermaals bestempelt als een "sekte" (notities CGVS, p.6,20,31). Hiermee geconfronteerd en gevraagd of u deze gemeenschap dan als een sekte ziet, stelde u: "Neen we zijn een kerk, het woord sekte wordt door staat gebruikt t.t.v. het incident". Gevraagd waarom u uw eigen gemeenschap dan als sekte benoemt geeft u enkel aan: "Neen eh... omdat het sinds het incident zo beter gekend staat" (notities CGVS, p.40). Dat een bekeerling de eigen geloofsgemeenschap als sekte zou benoemen omdat het als dusdanig door de staat wordt gedaan is echter uitermate bedenkelijk en verbazingwekkend. Gevraagd wat u aantrok bij de geloofsleer van de "Zevende Dag Licht van de Wereld" wees u op Kalupeteka's visie over financiële bijdragen/aalmoezen (notities CGVS, p.35). Op de vraag naar het moment dat u de mening was toegedaan deze man te volgen in plaats van uw eerder gekozen geloofsgemeenschap Adventisten van de Zevende dag, verklaarde u enkel vaag: "Ik woonde enkele vieringen van hem bij in Luanda, ik kende hem al van ervoor, maar wat hij zei sprak me aan, het was logisch" (notities CGVS, p.35), zonder te duiden wat voor u "het moment" was om weerom van geloofsgemeenschap te veranderen. Er werd u dan gevraagd of er naast zijn visie op geld nog andere zaken u bevielen.

U vertelde hierop enkel in vage bewoording wat alle christenen van mening zijn, met name dat de weg naar de redding Jezus Christus is en verwees weerom naar het financiële aspect, stellende dat zijn predikers geen rijkdom nastreefden (notities CGVS, p.36). Op de vraag of Kalupeteka eventueel bijdragen verwachtte merkte u op dat u een tiende van uw inkomen afstond. Wanneer u werd gevraagd wat het verschil dan was met het geven van tienden, eigen aan de Adventisten van de Zevende dag, stelde u: "Ja dat is ook zo, zoals bij Methodisten, maar ze hielpen de minderbedeelden niet, ze zeiden zagezegd dat het om het Huis van te Heer te bouwen is maar er werd doorgesluist, het is daartegen dat Kalupeteka zich verzette". Uw uitleg over dit gebruik is echter merkwaardig te noemen. Uit beschikbare informatie blijkt immers dat "Zevende Dag Licht van de Wereld" de praktijk van tienden juist verwerpt. Of Kalupeteka zich nog tegen andere zaken bij de Adventisten van de Zevende dag verzette, behalve (herverdeling van) geld, stelde u: "Geen idee, vnl daarmee te maken, zijn andere redenen ken ik niet" (notities CGVS, p.36). Gepolst op welke manier Kalupeteka zich van de Adventisten van de Zevende dag had afgescheiden gaf u aan: "ik weet niet hoe hij dat precies deed, maar ik weet enkel dat hij voorzitter van de jongeren was en niet eens was met geloof van de patronen van de kerk" (notities CGVS, p.38). Dat u niet op de hoogte bent op welke manier de afsplitsing er was gekomen tussen Kalupeteka en de Adventisten van de Zevende dag, doet bijkomende vermoeden dat u niets met de twee gemeenschappen te maken had. Uit beschikbare informatie toegevoegd in het administratieve dossier blijkt immers dat De Adventisten Kalupeteka uit hun kerkgemeenschap hadden gezet. Dat u hiervan niets zou hebben geweten is opmerkelijk. Wanneer bij u meermaals werd gepolst waarin het verschil tussen Kalupeteka's geloofsvisie en die van de Adventisten van de Zevende dag bestond kwam u niet verder dat te stellen dat zijn preken naar lokale talen werden vertaald, herhaalde het belang van het herverdelen van gelden en omschreef hem verder als charismatisch persoon (notities CGVS, p.38,39). Wanneer u erop werd gewezen dat de vraag niet handelde hoe Kalupeteka op u overkwam, maar dat er werd gevraagd wat zijn geloofsvisie inhield, ontweek u de vraag door te stellen: "Sinds ik in België ben zie ik veel Afrikanen en waarom komen ze naar hier ze komen om bescherming te vinden, dat is zelfde wat gebeurde met volgelingen van Kalupeteka, hij kreeg zo snel zoveel aanhangers, omdat hij hen hulp en bescherming aanbood, die boodschap die hij bracht overtuigde mij, ik wilde iets doen voor mensen die het moeilijker hebben", hiermee geen inzicht biedend in de geloofsleer van de "Zevende Dag Licht van de Wereld" (notities CGVS, p.39). Daar u even verder verwees naar de prediking over de "redding", werd u gevraagd wat Kalupeteka concreet hierover zei. U gaf hierover enkel een vage bemerking: Eh... Kalupeteka hij beschouwde zichzelf als persoon die gestuurd was door God want hij had het over "de gezanten"/de gestuurden, die werden door God gestuurd om de mensheid te redden. U bleef verder -op de vraag wanneer die gezanten dan zouden worden gestuurd om de mensen te redden- oppervlakkig door louter te herhalen dat Kalupeteka zichzelf als gezant en leider zag (notities CGVS, p.39). Inpikkend op dit antwoord werd u gevraagd wat er werd gezegd over het tijdstip van "de redding" en de gezanten. Uw opmerkelijk antwoord "Neen hij zei niet dat gezanten gestuurd zouden worden" blijkt dan ook haaks te staan op uw eerdere bemerking hierover. Uiteindelijk gaf u aan dat Kalupeteka zelf de "gestuurde" was om de mensheid te redden, hiermee uw eerdere verklaring herhalend dat Kalupeteka zich als profeet/gezant zag (notities CGVS, p.39). Aangezien uit beschikbare informatie blijkt dat zowel de Adventisten van de Zevende Dag als de "Zevende Dag Licht van de Wereld" gerekend worden tot een groep gelovigen die het "Duizendjarig Godsrijk/ Wederkomst van Christus" (millénarisme) verkondigen, werd u gevraagd wat de term "millennium" voor u als gelovige van deze stroming betekende. Uw antwoord: "over het millennium kan ik niet veel zeggen" (notities CGVS, p.34), is dan ook treffend en wijst weerom dat u op geen enkele manier banden had met de Adventisten/ Zevende Dag Licht van de Wereld. Daar u uw toebehoren tot de geloofsgemeenschap "Zevende dag Licht van de Wereld" niet aannemelijk weet te maken door nagenoeg niets te kunnen vertellen over hun ontstaansgeschiedenis en nog minder over hun geloofsleer, maakt uw bewering aanwezig te zijn geweest op de bijeenkomst van leden van de "Zevende Dag Licht van de Wereld" op de Monte Sumi in Huambo in april 2015 niet aannemelijk. Dat uw verklaringen hierover louter zijn verzonnen blijkt duidelijk uit de vaststelling dat u geen enkel idee blijkt te hebben van het doel van deze bijeenkomst in april 2015. Uit beschikbare informatie blijkt immers dat het doel van de samenkomst op Monte Sumi (een bergstreek in de provincie Huambo) in april 2015 er was gekomen omdat Kalupeteka het einde van de wereld in 2015 had voorspeld. Hij had daarop zijn volgelingen aangespoord om al hun bezittingen te verkopen of achter te laten om hem te volgen naar de bergen om het einde der tijden er af te wachten. Wanneer u de vraag werd gesteld wat voor Kalupeteka "het moment" was dat de mensheid moest gered worden repliceerde u enkel dat een dergelijk moment er voor hem was (notities CGVS, p.39). Opnieuw werd u gevraagd wat voor Kalupeteka het speciale moment was waarin de mensheid gered moest worden. U gaf enkel aan: "Hij zei dat hij gestuurd werd na JC (Jezus Christus) om mensheid te redden, hij vroeg aan de mensen wat hun zondes waren, ze vertelden hem dat, dan zei hij het niet meer te doen en dan opende hij hoofdstuk van Bijbel om voor te lezen".

Daar u nog steeds een concreet antwoord schuldig bleef werd gepolst of hij dat redden van de mensheid aan één of ander specifiek moment verbond. U antwoordde daarop volkomen naast de vraag stellende: "... eh... Kalupeteka, ik leg het in mijn woorden uit niet de zijne, hij zag leed van de bevolking en gebruikte de Bijbel om mensen wakker en bewust te maken. Over de context waarin we toen zaten" (notities CGVS, p.40). Na vervolgens te hebben aangegeven dat u de vraag eigenlijk niet verstond en te hebben proberen vissen naar een eventueel antwoord die uw Protection Officer kon geven (notities CGVS, p.40), werd u even verder gevraagd wat het onderwerp van het congres/ bijeenkomst in april 2015 dan was. U gaf enkel in algemene bewoording aan: "We komen normaal gezien 1 keer per jaar samen op dezelfde plaats, maar de eerste keer dat ik zo ging was in Luanda, het is een spiritueel congres dat draait rond het Woord verspreiden". Wanneer u werd gevraagd of in april 2015 er eventueel alsnog geen specifiek thema centraal zou hebben gestaan bij die bijeenkomst reageerde u met: "VZ lacht... mmm dat weet ik eigenlijk niet" en vervolgde met: "Nee, zoals alle voorgaande jaren, de periode was beslist door de leiders van de gemeenschap"... enkel samenkomen van de gelovigen" (notities CGVS, p.41), hiermee te kennen gevend dat u eigenlijk helemaal niet op de hoogte bent waar het voor de gemeenschap van "Zevende Dag Licht van de Wereld" om ging. Zelfs op de directe vraag wat Kalupeteka over het einde van de wereld vertelde, verkoos u enkel een zeer algemene melding: "Mmm ...zelfde wat andere kerken zeggen". Of hij die betreffende dag in april 2015 iets specifiek zou hebben gezegd over het einde van de wereld stelde u zich zelfs niet te herinneren (notities CGVS, p.42). Opvallend is overigens dat u de aanvang van het incident in Monte Sumi pas in de avond situeert. U vertelde immers dat u die betreffende dag niets bijzonders had opgemerkt, dat alles rustig was terwijl u buiten op het land stond te werken en dat u pas wanneer het donker werd, volgens u rond 18u30, op het moment van jullie gebed de politie ineens begon te schieten (notities CGVS, p.43). Deze uitleg staat echter haaks op beschikbare informatie van het CGVS toegevoegd in het administratieve dossier. Deze informatie, voornamelijk gebaseerd op getuigenverklaringen van leden van de gemeenschap en andere aanwezigen, stelt immers dat het incident op 16 april 2015 begon met een omsingeling van de hele plaats door de politie. Deze zou rond 14u à 15u tot in het dorp zijn opgemerkt door de aanwezige mensen. Wanneer de vertegenwoordiger van de nationale veiligheidsdienst het kamp binnenkwam en had gedreigd met een politieke tussenkomst bij zijn eis om vertegenwoordigers van de kerk te zien, werd er uiteindelijk ingegrepen en geschoten waarna een chaos ontstond. Ook de vaststelling dat u bij de DVZ stelt na uw beweerde problemen in april 2015 nog tot 2017 in Caala te zijn gebleven, terwijl u op het CGVS verklaart twee maanden na het incident in april 2015 terug naar Luanda te zijn gekeerd maakt duidelijk dat u niet in staat bent coherente verklaringen af te leggen over feiten die de kern van uw relaas betreffen. Uw bewering op 16 april 2015 te zijn verwond geraakt en vervolgens met uw echtgenote gedurende één dag opgesloten te zijn geweest in het politiebureau in Caala wordt hiermee dan ook volledig ondergraven. Uw opmerking dat uw echtgenote zwanger was van uw intussen overleden dochter D. op het moment van jullie detentie (notitie CGVS, p. 4,7,13,17,22) strookt overigens niet met de informatie in de door u neergelegde overlijdensakte van uw dochter. Uit het betreffende document blijkt immers dat uw dochter, geboren op 20 juli 2014 -ruim één jaar voor het incident in Huambo in april 2015- overleed op 6 april 2016, ongeveer één jaar na het incident. Het feit dat uw dochter D. is overleden –geattesteerd door dit document- staat op zich niet ter discussie.

Daar er geen enkel geloof kan worden gehecht aan uw aanwezigheid te Monte Sumi tijdens de razzia tegen de "Zevende Dag Licht van de Wereld" in april 2015, is uw bewering hiervoor opgeroepen te zijn via een convocatie in december 2018 in verband met het incident niet aannemelijk. Bijzonder is overigens vast te stellen dat u zelfs niet met zekerheid wist door welke instantie u werd opgeroepen daar u de inhoud van de convocatie niet echt had bestudeerd (notities CGVS, p.17). U stelde vervolgens verkeerdelijk dat u in januari (2019) werd verwacht u te melden, terwijl uit het door u neergelegde document blijkt dat u reeds daags na datum van opstelling, d.d. 19/12/2018, op 20 december 2018 u diende te melden. Verder wist u niet te melden hoe deze zaak ervoor stond sinds u het land had verlaten. U had er immers nooit navraag over gedaan. U verklaarde zelfs niet in de hele zaak geïnteresseerd te zijn daar u in België verbleef (notities CGVS, p.19). Van een verzoeker om internationale bescherming die stelt zijn land te hebben verlaten wegens een vervolging door zijn autoriteiten kan nochtans verwacht worden dat deze meer interesse aan de dag stelt in zijn eigen zaak.

Uw bijkomende vrees, zoals in het verleden door uw schoonfamilie hard te worden aangepakt omdat ze u verwijten de gezondheid van uw echtgenote te hebben ondermijnd door haar naar de bijeenkomst in Huambo te hebben meegenomen –een incident dat u overigens nooit had gemeld bij de DVZ-, kan niet worden weerhouden. Aan uw toebehoren tot de kerk van "Zevende Dag Licht van de Wereld" en aan uw aanwezigheid te Monte Sumi kon immers geen enkel geloof worden gehecht.

De door u neergelegde kopieën van twee vrijlatingsbrieven (één op uw naam en één op naam van uw echtgenote), beiden gedateerd op 17 april 2015 en een kopie van een convocatie op uw naam, gedateerd op 19 december 2018 doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat documenten neergelegd in een asielprocedure dienen gepaard te gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze allerm minst het geval is. Bovendien betreft het louter kopieën waaraan geen enkele bewijskracht kan worden toegekend aangezien zij met het nodige knip –en plakwerk gemakkelijk vervalst kunnen worden. Treffend is overigens vast te stellen dat alle drie documenten in een gelijkaardig (vooral te merken in uw naam en de naam “Luanda”) en quasi onleesbaar handschrift zijn geschreven, hoewel de “vrijlatingsbrieven” dateren van 2015 en de “convocatie” van 2018 en allemaal zouden zijn opgesteld door verschillende personen (zie namen op de documenten). Gevraagd hoe deze documenten in uw bezit zijn gekomen legde u uit dat u (notities CGVS, p.15) deze via uw familie per mail werden gestuurd (notities CGVS, p.16). Wanneer u werd gevraagd om de originele stukken, die volgens u bij u thuis liggen, over te maken aan het CGVS, gaf u aan dat dit moeilijk ging omdat het duur was dit op te sturen. U werd vervolgens duidelijk gemaakt dat voor een onderzoek naar documenten het van groot belang was om originele stukken neer te leggen. U reageerde aanvankelijk niet op deze opmerking maar gaf –op het voorstel van uw Protection Officer om deze stukken alsnog over te maken- aan dat de documenten misschien alsnog niet meer in het bezit zijn van uw broer die ze inscande (notities CGVS, p.16). Hoe dan ook maakte u, hoewel u er ruim de tijd voor heeft gekregen, alsnog niets over aan het CGVS, noch lichtte u het CGVS in over de reden waarom de documenten niet werden gestuurd. Deze documentatie ondersteunt dan ook op geen enkele manier uw relaas.

Andere problemen stelde u niet te hebben gekend in Angola (notities CGVS, p.45,46). Het feit dat uw echtgenote een afstand deed van haar verzoek om internationale bescherming en intussen met de IOM is vertrokken, doet bijkomend vermoeden dat jullie niet in het vizier liepen van de Angolese autoriteiten.

Aan uw bewering het land te hebben verlaten uit een vrees opgesloten te worden omwille van uw profiel kan dan ook –alle bovenstaande vaststellingen in acht nemend- niet het minste geloof meer gehecht worden.

Daar u niet aannemelijk maakte in uw land te zijn gezocht door de Angolese autoriteiten, is het niet aannemelijk dat u en uw echtgenote jullie land op een illegale manier dienden te verlaten. Bij uw uitleg aangaande uw beweerde (illegale) reisweg tot België en de daarvoor gebruikte reisdocumenten kunnen dan ook ernstige vraagtekens worden gezet. Zo stelde u dat deze reis voor u kosteloos werd geregeld door uw vriend Alfredo Dodo (notities CGVS, p. 23,24). Op jullie vliegreis vanuit Luanda via Kinshasa naar Brussel zouden jullie zijn vergezeld door een man wiens naam u bent vergeten (notities CGVS, p.24). Gevraagd wie deze man dan voor jullie zagezegd was tijdens de hele reis gaf u enkel aan dit niet te weten (notities CGVS, p.25). Evenmin kon u melden in welke hoedanigheid u zelf en uw echtgenote ten opzichte van elkaar reisden (notities CGVS, p.26). Met welke reisdocumenten/paspoorten u en uw echtgenote de reis maakten wist u evenmin te vertellen. Zo weet u niet onder welke nationaliteit u reisde en niet onder welke identiteit. Evenmin kon u in dit verband meer over uw echtgenote vertellen (notities CGVS, p.25). Op de vraag op welke manier uw vriend Alfredo of de begeleider jullie dan hadden voorbereid voor deze vliegreis verklaarde u enkel dat er nooit een voorbereiding had plaatsgevonden (notities CGVS, p.26). Zelfs uw reisdoel – moest hiernaar gevraagd worden tijdens een controle- zou u niet hebben geweten (notities CGVS, p.26). Gelet op het grote risico bij controle op mensensmokkel en eventuele bevraging van zijn klanten tegen de lamp te lopen, is het niet aannemelijk dat u niet beter zou zijn voorbereid en meer gegevens zou kunnen geven over de inhoud van uw paspoort, dat van uw echtgenote en informatie over uw reisgezel. Uw smokkelaar/begeleider zou immers samen met u langs verschillende internationale luchthavens hebben gereisd tot België. Het is nochtans algemeen geweten dat de politie/douane, op internationale luchthavens regelmatig identiteitscontroles en gerichte acties voert om illegalen/ mensensmokkelaars op te sporen. In het licht van bovenstaande is het overigens uitermate onaannemelijk dat u niet zou zijn voorbereid op uw reis. Gevraagd hoe het kwam dat u niet beter was voorbereid door uw smokkelaar die u begeleidde, zei u enkel: Hij heeft nooit iets gezegd van asiel aanvragen of zo ... Neen het is zo dat Alfredo Dodo alles regelde en deze man aansprak op de luchthaven, hij vergezelde ons. Alfredo Dodo gaf hem geld waarvan ik denk dat het voor ons bestemd was. Ik denk niet dat hij ons zonder geld zou achterlaten (notities CGVS, p.26). Uw opmerking: “Alfredo zei me zelfs niet dat ik hier kwam voor asiel, ik dacht dat ik hier kwam om te werken en vrouw te helpen” is overigens merkwaardig te noemen. Het is immers niet aannemelijk dat u niet zou hebben geweten dat u naar Brussel kwam om internationale bescherming in te roepen (notities CGVS, p.26), daar u aangaf Alfredo over uw problemen met de Angolese autoriteiten –die echter niet geloofwaardig werden bevonden- had gesproken en hem hiervoor om hulp had gevraagd.

Al deze vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van de door u beweerde omstandigheden van uw reis dan ook volledig op de helling. Dit doet dan ook bijkomend vermoeden dat u voor de Belgische asielinstanties, i.e. de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal, uw werkelijke reisdocumenten achterhoudt, omdat hierin mogelijks informatie (inreis- en uitreisstempels; aangebrachte visa; etc.) staat die niet meteen in overeenstemming te brengen is met uw verklaringen.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteitskaart, rijbewijs, schoolattest en huwelijksakte bevatten enkel uw identiteitsgegevens en uw nationaliteit, die niet ter discussie staan. De kopieën van de identiteitsdocumenten van uw gezinsleden (uw beide kinderen en uw echtgenote) bevatten hun naam gegevens en nationaliteit. Deze worden evenmin betwist. Evenmin worden de gezondheidsproblemen van uw echtgenote, die intussen haar asielprocedure heeft gestopt en met de IOM is teruggekeerd naar Luanda –opgesomd in een medisch attest van het UZA- in twijfel getrokken.

In het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw echtgenote, C. X (C.G. 1910699B - O.V. 8.770.013), werd een beslissing tot "beëindiging van de behandeling van het verzoek" genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

In het eerste middel wordt de schending aangevoerd van de materiële motiveringsplicht, het rechtszekerheids- en vertrouwensbeginsel en het algemeen zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting inzake de motiveringsplicht, het begrip 'voordeel van de twijfel', de geloofwaardigheid en beoordeling van verklaringen.

Verzoeker argumenteert inzake de tijdsbepaling van zijn verklaringen omtrent de razzia, zijn connectie met A. D. en de reden waarom hij aangetrokken was tot de geloofsbelijdenis van Kalupeteka.

Inzake de neergelegde stukken stelt verzoeker:

"Verzoeker was en is niet in de mogelijkheid geweest om de originele documenten vanuit Angola naar België te doen verzenden. Zijn schoonfamilie, met wie hij op slechts voet leeft sinds de ziekteverschijnselen van zijn echtgenote, is momenteel in zijn woning ingetrokken in Angola. Zij weigeren medewerking te verlenen aan het opsturen van documenten, waardoor verzoeker niet langer toegang heeft tot deze documenten."

Met betrekking tot de terugkeer van zijn vrouw naar Angola stelt hij:

"De echtgenote van verzoeker is inmiddels teruggekeerd naar Angola. Haar gezondheidstoestand ging sterk achteruit en ALS en PMA zijn tot op heden ook voor de Belgische geneeskunde ongeneeslijk. Zij wenste haar laatste momenten door te brengen, vergezeld van de kinderen en van haar familie. Verzoeker vond het niet zijn plaats om zijn vrouw hiervan te weerhouden.

Wat de vrees voor haar leven betreft, dient wel het een en ander verduidelijkt te worden.

Hij verklaarde het volgende over de toetreding tot Adventisten van de Zevende dag: "Ze werd geen effectief lid, geen doop gedaan, ze kwam gewoon mee naar de vieringen." (notities CG VS, p33).

De echtgenote van verzoeker was aldus geen actief lid van de religieuze gemeenschap, niet van de "Adventisten van de Zevende Dag" en later ook niet van "Zevende Dag, Licht van de Wereld" van Kalupeteka.

Daarnaast gaf verzoeker duidelijk aan dat de convocatie voor de rechtbank alleen op zijn naam werd gestuurd, en dit dateert van voor zijn echtgenote terug naar Angola wenste te vertrekken. [...]"

In het tweede middel wordt de schending aangevoerd van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, artikel 3 van het EVRM en artikel 9 van het EVRM.

Verzoeker ontleedt de elementen van de vluchtelingendefinitie en stelt:

"Verzoeker nam deel aan een religieus congres in april 2015 van de zelfverklaarde profeet José Kalupeteka. Tijdens dit congres werd de leider gearresteerd door de Angolese overheid. Dit leidde tot gevechten tussen de politie en de gelovigen met doden tot gevolg.

De Angolese overheid bestempelde de religieuze strekking van Kalupeteka als een sekte. Meerdere mensenrechtenorganisaties gaan ervanuit dat er vele doden vielen aan de kant van de gelovigen, vele malen meer dan beweerd door de overheid. Duidelijkheid is hier nooit rond gekomen gelet op de afscherming van de site en beperkte persvrijheid in het land. Verzoeker vreest nu alsnog vervolgd te worden voor zijn religieuze keuze als aanhanger van Kalupeteka aangezien de profeet zich kritisch uitliet tegenover de overheid. Verzoeker werd met behulp van een mensensmokkelaar het land uitgeholpen nadat hij opnieuw een oproeping voor de Angolese rechtbank had ontvangen in het kader van zijn deelname aan "Zevende Dag, Licht van de Wereld". Verzoeker is dan ook bang dat hij vervolgd zal worden voor zijn lidmaatschap bij de "Zevende Dag, Licht van de Wereld" van Kalupeteka.

[...]

Het is in deze juist de overheid die zich bedreigd voelt door een geweldloze religieuze beweging. Internationale bronnen geven duidelijk aan dat er met ernstig overdreven geweld gereageerd werd en meerdere doden aan de kant van Zevende Dag, Licht van de Wereld moeten gevallen zijn. De overheid ging nadien nog over tot het vervolgen van de leden."

In ondergeschikte orde vraagt verzoeker in het derde middel de subsidiaire beschermingsstatus.

3. Beoordeling

3.1. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

Omwille van de onderlinge verwevenheid worden de drie middelen samen behandeld.

3.2. Krachtens artikel 39/69, § 1, tweede lid, 4° van de Vreemdelingenwet dient het verzoekschrift de middelen te bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen. De uiteenzetting van een "middel" vereist daarbij dat de geschonden geachte rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid, alsook de wijze waarop die regel of dat beginsel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. Het volstaat derhalve niet een opsomming te geven van een aantal wettelijke bepalingen zonder te verduidelijken op welke wijze deze bepalingen concreet geschonden zijn. Verzoeker roept in dat artikel 9 van het EVRM werd geschonden doch omschrijft niet op welke wijze dit blijkt uit de bestreden beslissing. De schending van artikel 9 van het EVRM wordt niet dienstig ingeroepen.

3.3. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven.

Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

3.4. De bestreden beslissing motiveert op omstandige wijze dat verzoekers relaas niet geloofwaardig is omdat:

- de aanvankelijke bekering van Methodist naar de Adventisten van de Zevende dag is niet aannemelijk wegens zijn beperkte interesse en algemene kennis in deze geloofsstroming;
- de bekering en/of het toebehoren tot de Adventisten van de Zeven de Dag is niet plausibel, bijgevolg zijn verzoekers verklaringen dat hij vanuit die kerk naar de kerk van Kalupeteka's "Sétimo Dia a Luz do Mundo" ("Zevende Dag Licht van de Wereld") is overgegaan eveneens ongeloofwaardig, hetgeen des te meer geldt omdat zijn kennis hierover ook sterk te wensen overlaat;
- verzoekers toebehoren tot de geloofsgemeenschap "Zevende dag Licht van de Wereld" is niet aannemelijk, derhalve is het niet aannemelijk dat hij aanwezig was op de bijeenkomst van leden van de "Zevende Dag Licht van de Wereld" op de Monte Sumi in Huambo in april 2015, zoals overigens blijkt uit zijn verklaringen;
- verzoekers bewering op 16 april 2015 te zijn verwond geraakt en vervolgens met zijn echtgenote gedurende één dag opgesloten te zijn geweest in het politiebureau in Caala wordt ingevolge zijn ongeloofwaardige verklaringen ondergraven;
- de opmerking dat verzoekers echtgenote zwanger was van de intussen overleden dochter D. op het moment van hun detentie strookt niet met de informatie in de door hem neergelegde overlijdensakte van zijn dochter;
- aangezien er geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers aanwezigheid te Monte Sumi tijdens de razzia tegen de "Zevende Dag Licht van de Wereld" in april 2015, is zijn bewering hiervoor opgeroepen te zijn via een convocatie in december 2018 in verband met het incident niet aannemelijk;
- verzoeker zelfs niet met zekerheid wist door welke instantie hij werd opgeroepen daar hij de inhoud van de convocatie niet echt had bestudeerd en zelfs niet in de hele zaak geïnteresseerd bleek te zijn omdat hij in België verbleef;
- verzoekers bijkomende vrees, met name zoals in het verleden door zijn schoonfamilie hard te worden aangepakt omdat ze hem verwijten de gezondheid van zijn echtgenote te hebben ondermijnd door haar naar de bijeenkomst in Huambo te hebben kan niet worden aangenomen omdat aan zijn toebehoren tot de kerk van "Zevende Dag Licht van de Wereld" en aan zijn aanwezigheid te Monte Sumi geen geloof kan worden gehecht;

- de kopieën van twee vrijlatingsbrieven geen afbreuk doen aan voorstaande vaststellingen;
- het feit dat de echtgenote van verzoeker afstand deed van haar verzoek om internationale bescherming en intussen met de IOM is vertrokken, doet bijkomend vermoeden dat verzoeker en zijn echtgenote niet in het vizier liepen van de Angolese autoriteiten;
- verzoeker is niet geloofwaardig waar hij voorhoudt dat hij en zijn echtgenote het land op een illegale manier dienden te verlaten;
- de overige neergelegde documenten doen geen afbreuk aan de voorstaande vaststellingen: (i) de identiteitskaart, rijbewijs, schoolattest en huwelijksakte bevatten enkel zijn identiteitsgegevens en zijn nationaliteit, die niet ter discussie staan, (ii) de kopieën van de identiteitsdocumenten van zijn gezinsleden bevatten hun naam gegevens en nationaliteit, hetgeen niet wordt betwist;
- de gezondheidsproblemen van verzoekers echtgenote, die intussen haar asielprocedure heeft gestopt en met IOM is teruggekeerd naar Luanda, worden niet in twijfel getrokken.

Verzoekers verweer kan niet worden aangenomen als ontkrachting van de veelheid aan motieven in de bestreden motivering.

Omwille van deze veelheid aan motieven, gebaseerd op verzoekers verklaringen inzake zijn geloofsovertuiging en vermeende bekering(en), kan verzoeker bezwaarlijk voorhouden dat de motivering “onvoldoende geïndividualiseerd” is.

De verwijzing naar de algemene landeninformatie is niet dienstig omdat deze geen betrekking heeft op verzoeker.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de oproeping voor de rechtbank, kan dit geen afbreuk doen aan de talrijke vaststellingen dienaangaande in de bestreden motivering waaruit blijkt dat verzoeker zelfs niet met zekerheid wist door welke instantie hij werd opgeroepen omdat hij de inhoud van de convocatie niet echt had bestudeerd.

De nuancering van verzoekers verklaringen inzake het tijdstip of periode van de dag waarop de razzia gebeurde door de politie, kan niet aangenomen worden omdat verzoeker blijkens zijn geciteerde verklaringen in het verzoekschrift beaamde dat het “*donker aan het worden [was]*” terwijl uit de informatie van verweerder blijkt dat de problemen in de namiddag een aanvang namen.

De Raad stelt daarenboven vast dat de – theoretische - discussie over de tijdsbepaling in het verzoekschrift kritiek betreft op een detail van het geheel van de bestreden beslissing. Te dezen blijkt immers dat verzoeker geen concreet element aanvoert ter weerlegging van de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen inzake zijn bekering naar een ander geloof, hetgeen de grondslag vormt van de aangevoerde vrees voor vervolging. Hieromtrent blijkt daarenboven dat verzoeker geen begin van bewijs bijbrengt over deze bekering (bv. attest en/of foto's doop) terwijl hij wel in de mogelijkheid blijkt te zijn om stukken bij te brengen aangaande zijn vermeende vrijlating, familie, gevolgd onderwijs, etc.; deze vaststelling ondergraaft andermaal verzoekers geloofwaardigheid.

Verzoekers verweer bestaat aldus uit het herhalen van verklaringen en het louter betwisten van de conclusies door verweerder inzake de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen. Dit verweer kan echter geen afbreuk doen aan de terechte en pertinente motiveringen. Deze motiveringen vinden steun in het administratief dossier en worden niet dienstig weerlegd zodat ze door de Raad worden bijgetreden.

Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus beroept verzoeker zich andermaal op de elementen die hij aanvoert in het kader van het vluchtelingenstatuut. Hij voert verder geen specifiek element aan inzake de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker toont gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig oktober tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS